

Utazásaim Erdélyben

Mennyi mindent tudnák én mesélni Erdélyről. Vannak a jól ismert Üveghegyek a mesékből. Azok háta mögött fekszik a hazám. Bármerre sodor majd az élet egy biztos, ide mindig vissza fogok térni. Gondolataimat a (tavaszi) szél próbálja egy irányba terelni, hisz be szeretném mutatni azt a helyet, ami az otthonom. Azt a helyet, amely otthont nyújt több maréknyi magyarnak; amely elvárásol minden olyan embert aki átlépi láthatatlan határait, hisz ide mindenkit szívesen várnak. Itt alakult ki a mini-Európa. Kissé zord múltja van, hisz a történelem többször is újragondolta hovatartozását... DE megmaradt, és mára már szerényen büszkélkedhet olyan tájakkal, várakkal, hegyekkel, helyekkel, ételekkel-italokkal melyek egyediek e világon.

Képzeljük el, hogy egy nyári nap van. A hőmérséklet kedvező, hisz a Nap is szereti Erdélyt. Van, hogy szeretetét, túl sok napsugárba próbálja belesűríteni, ilyenkor mi lehet jobb egy kútból merített hűs pohár víznél? Talán csak a nagyszülők által készített málnafagyi. Vetekednek. Letelepdedni egy terebélyes fa árnyékába. Körbenézni és mosolyogni, hisz ilyenkor mást nem lehet tenni.

Erdély... Az első kép mely szemem előtt megjelenik, a kedvenc falum, Csernáton. Itt rendszeresen időt töltök a hétvégi házukban a családommal. Ritka az a ház melynek udvarába nem székelykapun át lépsz be. A falu két részre van osztva, ezt a két óriási székelykapu jelöli. A sok helyen elismert Haszmann Pál Múzeum színes tevékenységsorozattal várja a betérőket, táborozókat: tojásírás, nemezelés, székelykapu faragás, festés stb. Csernátonnak egy fénypontja a kürtőskalács. Annál finomabbat keresni lehet, de a megtalálása eredménytelen lesz. Hogy mi köze a kúrthöz, azt nem én fogom megválaszolni, viszont ha erre jártok bátran kóstoljátok meg, annyival úgy sem lehet beélni. Édesapám erőst dícséri a szilva- és körtepálinkát is. Ahogy az ember kiballag a faluból az Ika vára fele, jobb oldalt megakad a szeme egy kis építményen. Bizony- bizony, Csernáton pálinkafőzdével is rendelkezik. Az átlagjókedv szintje magasabb e vidéken, de csakis a jó értelemben. Napjainkban is füstölög, ha arra jársz térj be (jobbra), és megismerheted a pálinkafőzés csínját-bínját. E falu egy toronnyal is rendelkezik, melyet Ika várnak neveztek el az őseink. Több elmélet létezik, hogy milyen lény is lakta; mondták már hogy óriáskígyó, szárnyas ember vagy sárkány. Bármilyen is volt, az itt élők hétköznapját felbolygatta, de itt is születtek ám vitézek, nemcsak a mesékben, így a teremtmény nemsokáig zaklatta a népet. A "várat" újraépítették, ha valaki felmászik egy festői kilátást kap ajándékba, melyet elraktározza a szívébe vagy egy kamera memóriatárhelyében. Az öltözködési stílus is megkapó e tájt mivel a vászonnadrág-gumicsizma kombinációt, sokan választják, napsütötte napokon a szalmakalap is társul. A jó *napot*-ot mosollyal szegélyezik, vagy akár egy biccentéssel. Van különálló mintája mellyel a székelyruhát díszítik. Egy minta megfigyelhető a kézdivásárhelyi Baba múzeumba. Csernáton erdejébe betelepítették a valaha

Brassóban élő, Brassóhoz tartozó medvéket. Mikor a nap eldönti, hogy nyugovóra térne van olyan alkalom, hogy látni azon őzeket melyek kimerészkedtek az erdőből és legelésznek. S mikor leszáll az est, jópár gyereknek akkor kezdődik a móka. Hazahajtsák a tehenet, megfejik, s ha udvaruk felnyúl a domboldalra, traktorba bújnak és onnan lesik, azokat a medvéket, amelyek úgy gondolták, hogy az esti séta igen jót tesz. Röviden ez Csernáton, Erdély egy kis alkotóeleme.

A második kép- a nagyszüleim apácai háza. A *gát* mellett laknak. A ház előtt akácfaák találhatóak, mellettük patak csordogál. A hófehér ház, melynek ablakkerete, zsámolya és ajtója zöld. Még a kiskapu is zöld, ha ráállok a küszöbre, fejem le kell hajtsam. Az udvar mely virágokkal van teleültetve, és a zöld zsenge fű, melyben nem is lehet kifejezni milyen páratlan érzés mezítláb sétálni, meg olvasni. És a veteményes. Ahonnan kiskorom óta csak majszolni tudom a málnát, epret. Innen szedem a reggelihez az uborkát, hagymát, paradicsomot. Itt vettem először, alig pár évesen, így az uborkák között kapor is nőtt. Apáca több hagyománnyal rendelkezik, amelyek közül egyesek napjainkig fennmaradtak. Pl: farsangtemetés és kakaslövés(itt az öcsém is megállta a helyét).

Erdélyben lelte bölcsőjét számos híres történelmi személy mint Arany János, Ady Endre, Kölcsey Ferenc. A mesékbe illő táj művészeket is ihletett. A Gyimesek tájai... a kerítésekkel kialakított területek. Az ezer éves határ. A meredek dombok melyek közt megannyi meglepetés bújkál. Ajánlom vonattal juss el oda, a sínek olyan helyeken futnak végig, amelyeket autóval nem nagyon lehet megközelíteni. A zarándokokat szívesen fogadják és ízletes ottani finomságokkal ajándékozzák meg őket. Kiemelhető különlegességük, vasárnap viseletben indulnak Istentiszteletra, így is őrizvén hagyományukat. A sóbányákban és sípályákban gazdag vidék minden évszakban vonzza az ittélőket és a turistákat is egyaránt. A medvék is otthonosan cammognak már bárhol, sajnos itt is megfosztottunk az erdejüktől.

A mondákat és legendákat idő szülte, hisz az ember természete szerint magyarázatok után kutat. Szájról szájra terjednek, kiegészítik, cifrázzák őket. Kedvencem a Szent Anna-tó legenda. Nemcsak a történet, a hely is kiskorom óta minden egyes alkalommal elbűvöl. Télen a tavon tudsz sétálni. Szánkóval a parkolóból lecsusszansz, s a tó felszínén állsz meg. Hóember had sorakozik a tóparton, csak bámulnak a fehérségbe. Tudják, hogy a tavasz aki festeni fog, hamarosan eljön. Viszont a tavasz a fehéret nem szereti. Az idő röppen és máris nyár van. A tópart strandozókkal és délutánonként medvékkel telik meg. A kürtőskalácsillat beszorul az egykori vulkántölcsérbe. A víz csobbanását csak a gyereknevetés szárnyalja túl. Viszont az ősz itt is beköszönt, a levelek reszketve színt váltanak. Avart sző az anyatermészet. A csend letelepedett, a kápolnát is beburkolja. Minden(ki) pihenni készül.

Homorú, domború, magas, mély, sós, vizes, havas, napsütötte, régi, új, nevető, kivételes, látványosegyedi. Ez az én otthonom.

Írta: **Elekes Éva** az Erdélyi utazásaim elnevezésű versenyre.

Díjat átvette: Brassó, 2018. április 20.